

Buenos Aires, 20 d'agost de 1982

Estimada Patrícia,

amb l'esperit més sere, després d'haver cessat l'holocaust absurd provocat per la paranoia del cuiram indocte, ens preparem ara a presenciar un proces que de vegades pren un cares surrealista, encaminat a mirar de treure el país d'aquest pou insomdable on l'han abocat els déus de la sobergueria, la prepotencia, l'orgull irracional, la insensibilitat, la bes-~~tesa~~ tiesa i la follia, en els darrers sis anys, com a mínim. Tanmateix, els pares amb fills en edat de ser sacrificats a l'altar de la imbecilitat humana respirem més alleugits. Els pares dels qui hi foren immolats --gratufitament immolats-- demanen que mai més no es torni a produir una bestialitat semblant. Mentrestant, els autors del carnatge, o els directors, si més no, han fet mutis per gaudir ara dels beneficis de la jubilació. A Orient, tenien la dignitat de buidar-se el ventrell en un cas com aquest. En d'altres temps, hom els sotmetia a un consell de guerra, els responsables, oi? Ara, ja ho veus...

Veient que no m'has enviat el teu llibre sobre la cultura i la confitura, i per tal com tampoc no he pogut aconseguir-lo per d'altres conductes, m'he decidit a venir a buscar-lo personalment. Que me'n dius? Tal com ho sents. Si tot va bé, cap alla al febrer de l'any entrant, em faré una escapada fins al terror. Aquesta vegada espero tenir més temps per compartir amb els amics i suposo que ens podrem veure i fer intercanvi de llibres, car jo també et dec el Pedrolo contra els límits.

T'escric amb temps per si vols que et porti alguna cosa de part dels teus pares. Demés, t'agrairé que em facis quatre ratlles i em posis el teu telefon, perque suposo que els que jo tenia anotats no valen, oi?

La colla d'Obra continua com sempre, per bé que tots som, com és natural, bastant més vells i xarucs. A casa, tothom rutila, i tenim la novetat que la Gloria se'ns casa a finals d'any. Que et sembla? Enguany acaba de cursar filosofia i espera rebre el títol l'any que ve. En Xavier acaba també l'escola industrial, com a tecnic químic, i l'any vinent haura de marcar el caqui. Ell es va salvar d'anar a les Malvines perque havia demanat prorroga pels estudis. La Isabel esta bé i prossegueix treballant, com faig jo.

Records de tots els de casa i espero la teva carta. Mentrestant rep l'afecte del teu amic

Jordi Arbones